



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**M. Antonij Maioragij|| Orationes|| Et Praefa-||tiones**

**Majoragio, Marcantonio**

**Monasterii VWestphal., 1599**

**VD16 ZV 10313**

II. In Homeri Odysseam.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68843](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68843)

Lib. 1.  
Epist. 2.

componere, & vitam melius conformare docent.  
Nam (vt idem ait Horatius,)

Quid sit pulchrū, quid turpe, quid vtile, quid non,  
Pleniūs ac meliūs Chryſippo, & Crantore dicit.  
Quamobrem Opus t̄a eximium ambabus (quod aucto-  
manibus, atq; obuys vlnis amplectendum est, & in ſua  
gestandum. Equidem, quod ad me attinet, eximias  
huius Poëtæ virtutes pro virili parte vobis aperire, in-  
terpretari, ac planas facere conabor. Vos videte, ne  
propter aliquam fortasse negligentiam, tantum vtili-  
tatis, tantumq; boni amittatis. Nam si magna cum di-  
ligentia quotidie lectionibus nostris intereſſe volueri-  
tis, profectò vos, quantum proficietis, nunquam (vt  
ſpero) pœnitet.



# IN HOMERI ODYSSEAM.

## PRAEFATIO II.

**F**Acere non possum, optimi Auditores, quin arca  
pectoris mei vobis aperiam. Ita enim me natura  
conformauit, & expoliuit industria, vt nihil fucatum,  
nihil simulatum mihi placere possit, omnia ingenie,  
& simplicitate quadam profitear; neque mihi falsam  
do-



doctrina atque scientia laudem arrogare velim. Itaque cum Homeri Odysseam, coram vobis interpretandam susceperim, haereo, Iuvenes eruditissimi, neque, quod principium orationis, aut quem finem inueniam, prorsus intelligo. Atque ego ille, qui nonnunquam tota verborum plaustra profunderere soleo, in hac materia tam ampla, tam immensa, quid dicam, non inuenio: non aliter, atque ij, qui diutius in tenebris versari, repentinum Solis splendorem ferre nullo modo possunt. Quid igitur faciam? Taceámne Homeri laudes, quem nemo est bonis literis imbutus, qui non caelum ferendum esse censeat? laudémne, aut verbis exornem, cuius tantus est decor & praestantia, ut facilius eruditissimus quisque tacitus admirari possit, quam dicendo minimam ex laudibus eius partem explanare? Quare ego superuacaneum omnino existimo, in Homero laudando operam sumere, quem omnes vno consensu admirantur, & vno ore predicant: ne mihi quis vestrum fortasse dictum illud Antalcida succinat: qui, cum Sophista quidam, eo praesente, Herculis Encomium recitare vellet: Quis (inquit) illum vituperat? Sed neque de Homeri vita quicquam vobis affero: cum Plutarchus, Herodotus, Suidas, Politianus, & alij, de ea copiose scripserint. Quid igitur (inquit aliquis) nobis affers noui? Equidem in hac re non multum me iactabo. Omnia iam vulgata. Nihil dictum, quod non dictum sit prius. Hoc vnum spectavi, quod verissime Quintilianus scripsit: Optime institutum esse, ut ab Homero atque Virgilio lectio inciperet. Quid? quod neque de Homeri patria quicquam certi possum vobis affirmare. Nam & Rhodij &

Inst. Orat.  
lib. 1. c. 14.



Theſſali, & Ieta, & Chij, & Salaminij, & Colophonij  
 aſſerunt ſibi: & Argiui Miſeſij, Smyrnei, Cumaeiq; con-  
 trā vendicant, repetuntq; eundem ad ſe, quaſi Licinia  
 & Mutia lege (vt ait Politianus) Athenienſes. Alij  
 dicunt, Ægyptium fuiſſe. Apud A. Gellium referuntur  
 hæc carmina:

Noct. Att.  
 lib. 3. c. 11.

Suprà Præ-  
 fat. 1.

Ἐπὶ πόλεις διερίζουσιν περὶ ρίζαν Ὀμήρου  
 Σμόρνα, Ρόδῳ, Κολοφῶν, Σαλαμῖν, Ἴος, Ἀργεῖ,  
 Ἀθῆνας.

Quare merito Antipater, cum varias de Homeri pa-  
 tria recitasset opiniones, subiunxit hoc Distichon:

Πάτρας Ἰε τελέθει μέγας οὐρανός· ἐκ δὲ γυναικῶν  
 Οὐδνατῶς, ματρὸς δὲ πλεο Καλλιόπας.

Nempe tibi cælum patria est: non semine natus  
 Mortalij, genuit te Dea Calliope.

Sed hæc relinquamus, quæ ab alijs iam pridem diligen-  
 tissimè disputata sunt. Nos verò cū præclarè intelligamus,  
 & ad omnium ingenuarū artium studia nobis prædesse  
 posse, videamus, an ad mores etiā cōformandos, & ho-  
 nestatē adipiscendā aliquid adiumenti conferre possit.  
 Plutarchus autor grauiſſimus ait, Homerum, cum  
 duo Poëmata cōposuerit, Iliadem & Odysseam, περι-  
 ἤσται διὰ μὲν τῆς Ἰλιάδος ἀνδρείαν σώματός, διὰ  
 δὲ τῆς Ὀδυσσεύσεως ψυχῆς γενναϊότητά, hoc est, per Ili-  
 dem corporis fortitudinē representasse, per Odysseam  
 verò animi præstantiam. Quin & Horatius in Epistola  
 quadā ad Lolliū scribit: Homerū melius, quàm quoscun-  
 que Philosophos declarare, quid sit honestū, quid turpe,  
 quid vtile, & quid itē inutile. De Odyssea verò sic ait.

Lib. 1.  
 Epist. 2.



Rursus quid virtus, & quid sapientia possit,  
 Utile proposuit nobis Exemplar, Vlyssem.

In hoc igitur Opere, Iuvenes suauissimi καὶ φιλέμε-  
 ves, licet fieri sapientes: cum primò videbitis singularis  
 fœmina Penelopes temperantiam: quæ cum adhuc es-  
 set iuuenis atq; adolescentula, multis expetit a procis,  
 atq; iisdem nobilissimis, nunquam tamen animum ad  
 obscœnitatem inclinavit. Nam qui cum ingenijs con-  
 flictatur eiusmodi, (vt ait Comicus) neque commoue-  
 tur animus in ea re tamen: scias posse habere iam ip-  
 sum suæ vitæ modum. Deinde sapientissimum Vlyssem,  
 in rebus aduersis patientissimum; nullis periculis, nul-  
 lis calamitatibus animo cadentem: sed alacri semper  
 animo & imperturbato, quicquid accidisset, modera-  
 tē ferentem: præterea nullis delicijs, nullis voluptati-  
 bus delinitum, sed acriter vitia repellentem, & Sire-  
 num voces, ac Circes pocula despicientem. In qui-  
 bus rebus veram esse sapientiam, vestrum puto late-  
 re neminem. Quæ dum interpretabimur, suis locis sin-  
 gula (Deo fauente) declarabimus. Quòd si quis ve-  
 strum fortè me roget; Quo tempore fuerit Homerus:  
 in hoc etiam Auctorum sententias variare video: sed  
 tamen ex Cicero certi aliquid afferre possum. Scri-  
 bit enim Cicero quinto Tusculanarum libro: Home-  
 rum fuisse temporibus Lycurgi, Lacedæmoniorum  
 Legislatoris, ante Urbem conditam. Lycurgus autem  
 floruit ante Romam conditam annos circa centum &  
 triginta quatuor: Troia capta ducentos & nonagin-  
 ta octo. Idem Cicero libro primo Tusculanarum ita  
 scribit: Homerus & Hesiodus ante Romam conditam

Terent. in  
 And. Act.  
 1. Scen. 1.



Gel. Noct.  
Arti. lib. 3.  
ca. 1. & lib.  
17 cap. 21.

Cic. Tusc.  
in princ.  
Lib. 1.

Verba Plu-  
tarchi in  
Symposia-  
cis, ut refert  
Eras. Chil.  
2. Cent. 1.  
adag. 79.

fuerunt. Sunt qui putent, Homerum & Hesiodum  
dem tempore floruisse: quod Ioannes Grammaticus  
Philosophus falsum esse ostendit, & probat Homerum  
multò fuisse antiquiorem. Nam Aristoteles inquit,  
Stesichorum Poëtam Hesiodi filium fuisse, ex Cyme-  
ne: qui quidem Stesichorus fuit σύγχρονος, id est  
coetaneus Pythagoræ Philosopho, & Phalaridis Agri-  
gentinorum Tyranno: hi verò post Homerum florue-  
runt annos quadringentos: ut scribit Herodotus. Quæ  
quidem supputatio ferè conuenit cum Ciceroni sen-  
tentia. Nam Pythagoras fuit in Italia temporibus He-  
dem, quibus Iunius Brutus patriam liberauit: quod oc-  
cidit anno ab Vrbe condita ducentesimo quadringentesimo  
quinto: cum Homerus fuerit ante Romam condita-  
tam annis centum & sexaginta: ut Cornelius Nepos  
in libris Chronicorum tradit. Sed hæc fortasse curio-  
sius, quàm oporteat. Cum autem sint varia Poëtarum  
genera, ut scribit Ioannes Grammaticus: sunt enim  
Monodi Lyrici, Comici, Tragici, & infinita alia nomi-  
na: sunt etiam Poëta, οἱ κατ' ἑξ ἑστέρον, & ἀνωτέρω  
καλέμενοι, qui per excellentiam quãdam salum Poë-  
ta dicuntur, sine alterius nominis adiectione. Ex quo-  
rum genere quinq; fuisse celeberrimi & ὀνομαστοί: Ho-  
merus omnium princeps, Hesiodus, Aſcreus, Antiochus,  
Colophonius, Panyasis, Pisander Cami-  
rensis. Τῶν ἄλλων ὅπερ Μεγα-  
ρέων, οὐδεὶς λόγος.